

EDÉLÉNYI IKON

Az Edélnyi Görögkatolikus
Egyházközség Hírlapja

II. évf. 2. szám

KRISZTUS SZÜLETIK! – DICSŐÍTSETEK!

A hit évében való karácsonyozásunk arra szólít, hogy az Isten szeretetének nagyságát még inkább felfedezzük, mint bármikor, s megerősödjön az elhivatottságunk. Nincs fontosabb találkozás, mint a bennünket teremtővel, megváltóval, s a megszentelődés útjára hívóval történő. Ezek az ünnepek, órák, vagy éppen pillanatok csillagként világítanak meg minket, embertársainkat, s utunkat az életben. Ha készséget találnak nálunk, akkor vezetnek, mint a bölcseket ama bizonyos. *„Láttuk csillagát napkeleten, s eljöttünk, hogy hódoljunk neki”*. E csillagok nemcsak Istenhez, hanem egymáshoz is közelebb visznek, hiszen a titok

mindnyájunké, lehet valaki gazdag, vagy szegény, fiatal, vagy idős, ill. ilyen, vagy olyan bőrű. Így borulunk le az Istengyermek előtt beteljesítve Izaiás szavait *„őket keresik a nemzetek, és lakóhelye dicsőséges lesz”* /Iz 11,10/. Nem járnánk a földön, ha ennek hatását nem kérnénk számon a családi kapcsolatainkon. Komoly súlynak vannak kitéve az itteni kötődések, amikor oly sok bizonytalanság között élünk. Találón írja Czákó Gábor: *„A család idegen test a posztmodern Gazdaságtársadalom kavalkádjában. Nem víz, nem só, nem oldódik. Szét lehet darabolni, de oldódni, azt nem. Kötőanyaga nem a tudomány, a verseny, vagy a pénz, hanem az isteni Törvény”*. Az Isten Fiának egy családban való megtestesülésével megszentelődik a társadalomnak e legkisebb sejtje, s II. János-Pál szavaival bizalommal imádkozunk: *„Atyánk ...add meg, hogy a Földön minden család legyen az isteni kegyelem forrása, az élet és szeretet igazi szentélye...”*

Az Isten Fia megtestesülésének gyümölcsét kívánom minden ember, minden család, s az egész társadalmunk életében!

Marincsák László
Parókus

II. Vatikáni Zsinat határozata:

ORIENTALIUM ECCLESiarUM (részlet)

A keleti egyházak lelki örökségének megőrzése

A keleti egyházak érdemei; joguk saját szertartásukhoz

A történelem, a hagyomány és a számtalan egyházi intézmény világosan mutatja, hogy a keleti egyházak milyen jelentős szolgálatokat tettek az egyetemes Egyháznak. A Szent Zsinat tehát nemcsak kellően értékeli és méltóképpen magasztatja ezt az egyházi és lelki örökséget, hanem Krisztus egyetemes Egyháza örökségének is tekinti. Ezért ünnepélyesen kijelenti, hogy Kelet Egyházainak nem kevésbé, mint Nyugat Egyházainak, joguk is, kötelességük is, hogy saját külön fegyelmi rendjük szerint kormányozzák magukat, hiszen ezeket tiszteletreméltó ősiségük ajánlja, jobban megfelelnek híveik szokásainak és alkalmasabbnak látszanak a lelkek szolgálatára.

Hűség az ősi hagyományokhoz

A keletiek valamennyien legyenek bizonyosak afelől, hogy törvényes liturgiájukat és fegyelmi rendjüket mindenkor megtarthatják, s meg is kell tartaniuk, és csak sajátos, szerves fejlődésük érdekében változtassanak rajta. Mindezt tehát éppen maguknak a keletieknek kell igen hűségesen megtartaniuk; szertartásukat napról napra jobban meg kell ismerniük, és egyre tökéletesebben kell átültetniük a gyakorlatba. Ha pedig attól helytelenül eltértek volna a körviszonyok vagy személyi körülmények miatt, igyekezzenek visszatérni az ősi hagyományokhoz. Akik pedig akár hivataluk, akár apostoli szolgálatuk miatt gyakran érintkeznek a keleti egyházakkal vagy ezek híveivel, tisztségük fontosságához mérten kapjanak gondos elméleti és gyakorlati oktatást a keletiek szertartásairól, fegyelmeről, tanításáról, történelméről és sajátosságairól. Nagyon ajánlatos továbbá, hogy a keleti vidékeken vagy keleti hívek közt tevékenykedő latin szertartású szerzetesrendek és társulatok, hacsak lehet, alapítsanak keleti szertartású házakat, akár tartományokat is; ez eredményesebbé fogja tenni apostolkodásukat.

Babits Mihály: Csillag után

Ülök életunt szobámban,
hideg teát kavarok...
Körülöttem fájás-félés
ködhálója kavarog.
Kikelek tikkadt helyemből,
kinyitom az ablakot
s megpillantok odakint egy
ígéretes csillagot.
Ó ha most mindent itt hagynék,
mennék a csillag után,
mint rég a három királyok
betlehem-i éjszakán!
Gépkocsin, vagy teveháton –
olyan mindegy, hogy hogyan!
Aranyat, tömjént és mirhát
vinnék, vinnék boldogan.
Mennék száz országon át, míg
utamat szelné a vám.
„Aranyad tilos kivinni!”
szólna ott a vámos rám.

„Tömjéned meg, ami csak van,
az mind kell, az itteni
hazai hatalmak fényét
méltón dicsőíteni.”
Százszor megállítanának, –
örülnék, ha átcsúszom:
arany nélkül, tömjén nélkül
élnék hozzád, Jézusom!
Jaj és mire odaélnék,
hova a csillag vezet,
te már függnél a kereszten
és a lábad csupa seb,
s ahelyett hogy bölcsőd köré
szórjak tömjént, aranyat,
megmaradt szegény mirhával
keserű szagú mirhával
kenném véres lábadat.

Üzenet az ókeresztény korból

Szent Ambrus /IV. sz. /

"Ő kicsivé lett, hogy mi befejezett emberré lehessünk. Pólyával takartatott be; hogy mi a halál kötelékeiből felszabadulhassunk. Ő, aki gazdag volt, szegénnyé lett miattunk, hogy szegénységével minket gazdagítson. Gyermekségének könnyei minket tisztítanak meg. Az Ő könnyeivel a mi bűneinket mossa le."

Szárdeszi Melitón /II. sz. /

Amiket Krisztus a keresztség után cselekedett, főképpen a csodák, rávilágítanak az ő testbe rejtett istenségére, s meggyőzték erről a világot. Egyszerre volt Isten és tökéletes ember, meggyőzött bennünket két lényegéről, és megkeresztelkedése után a három éven át véghezvitt csodáival istenségéről, megkeresztelkedése előtti harminc évével pedig emberségéről, ez alatt az idő alatt a testhez tartozó gyengeségek elfedték istenségének jeleit, noha az idők előtt létező igaz Isten ő.

Nazianzi Szent Gergely /IV. sz. /

A testetlen megtestesül, az Ige tömörre válik, a láthatatlan látható, az érinthetetlen tapinthatóvá válik, az időtlen elkezdődik, az Isten Fia az emberfia lesz, Jézus Krisztus tegnap és ma, ugyanaz mindörökké /Zsid 13,8/.

Antióchiai Szent Ignác /II. sz. /

*Egy orvos van,
testi és lelki,
aki született és születetlen,
a testben levő Isten
a halálban igazi élet,
aki Máriától és Istentől való,
először szenvedő,
majd szenvedéstől mentes,
a mi urunk Jézus Krisztus.*

Nagy Szent Leó /V. sz. /

Nem illő, hogy a szomorúságnak adjunk helyt ott, ahol az élet születése van, amely a halálfélelem megsemmisítésével az örökkévalóság ígérének örömét hozta nekünk... Ujjongjon hát a szent, mert a pálma közelébe ért! Örvendjen a bűnös, mert a megbocsátásra szólítják! Lelkendezzen a pogány is, mert az életre hívják!

Jelenits István: A jászol ökre és szamara

A betlehemeknek s az első karácsonyészakát ábrázoló képeknek hagyományos alakja az ökör és a szamár. Ismerősként köszöntjük őket, nemcsak azért, mert megszoktuk, hogy ott vannak a kis Jézus közelében, hanem azért is, mert valóban odaillenek a jászol mellé. Mégsem árt tudnunk, hogy az evangélium karácsonyi beszámolójában kifejezetten nem esik szó róluk. A Biblia íróinak nem szokása, hogy egy-egy esemény színhelyét pontosan leírják, figyelmük rendszeresen csak a lényeges szereplőkre irányul. Jézus születéséről is csak ennyit ír Szent Lukács: „Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson” (2, 7).

Érdemes-e kutatnunk, hogy került mégis oda az ökör meg a szamár az oltárképekre, a kódexek miniatúráira s a mi karácsonyfáink alá is? Nem egyszerűbb megelégednünk azzal, hogy bizonyára a képzeletnek természetes leleménye állította őket a jászol mellé, szinte önként adódó mozdulattal kiegészítve a Biblia szűkszavú beszámolóját? Elvégre így is lehetne, csak hogy akkor aligha vált volna ennyire általánossá, szinte kötelezővé ennek a két alaknak az ábrázolása, s ez az állat-téma bizonyára több változatot is ismerne:

megjelennének a jászol közelében más háziállatok is, esetleg egyszer-másszor egyedül maradna az ökör vagy a szamár.

A tudósok valószínűnek tartják, hogy ez a két jámbor állat Izajás próféta könyvéből került a betlehemi jelenetbe. Mert Izajás szerint Isten így emel vádat választott népe ellen:

„Halljátok, egek, és te, föld, jó figyelj, mert az Úr beszél: Fiakat neveltem és nagyvá tette m űket, űk azonban hűtlenné váltak. Az ökör megismeri gazdáját, és a szamár urának jászolát, csak Izrael nem ismert meg, népem nem tud semmit megérteni” (1,2-3).

Ha ismerjük ezt a próféta i szemrehányást, más szemmel nézzük az ökröt meg a szamarat a betlehemi ábrázolásokon. Nem azért vannak űk ott a jászol körül, hogy lehetetűkkel Jézust melengessék, hanem inkább azért, hogy minket lelkiismeretvizsgálatra indítsanak. Okoskodásunk, gyanakvásunk, fölényeskedésünk nem irtotta-e ki belőlünk a szívnek egyszerű, elemi vonzalmait: a hűséget, a hálát, az önfeledt örömet? Aki ezekből „kinűtt”, hiába hivatkozik az értelemre, messzebb szakadt a megértéstől, mint az ösztönösségben tájékozódó állatok.

Mikor Betlehemet faragok, festek, fűrészelek, vagy egyszerűen csak leporolom a rég it, meggondolom: olyan holmival van dolgom, amelynek minden apró részlete beszédes. Nemcsak játszani akarok vele megilletűdve; azon vagyok, hogy minél többet megértsek abból, amit jelent. S aztán ne feshengve, félszegen keressem majd helyemet a családi karácsonyfa alatt, hanem olyan igazi hűséggel és örömmel, amilyen az ökör meg a szamár szemében ragyog.

G Y E R M E K R O V A T

A szeretet nem vásárolható meg

Egy kutyatenyésztű hirdetést adott fel és plakátokat rakott ki, mivel 9 kölyökkutyája született. Az érdeklűdűk csak úgy özönlöttek, mivel nagyon jó hártterű kutyák kölykeiről volt szó. Egyik nap jött egy kisfiű.

- Csókolom, bácsi! Van egy kis gyűjtűt pénzem, mert már nagyon régóta szeretnék kutyát. Meg szabad néz nem űket?

- Természetesen. Gyere velem hátra, most éppen a házukban vannak, de kihívom űket, - válaszolta a tenyésztű.

Ahogy szűlt nekik, rűgtűn kiszaladtak a házukból és hozzájuk futottak. Teli voltak élettelle, vidámsággal csak úgy sűvített a kis fűlűk a szűlben és oda-vissza elűzgették egymást. De egy a sok közül lemaradva, bicegve botorkált ki a kis házikűbűl. Szegényke nem tudott úgy futni, mint a többi kölyűk, mert sántán született. Ahogy a kisfiű meglátta ezt a kiskutyát, felcsillant a szeme és így kiáltott:

- űt kérem!

- Ó, aranyos tőled, de ő nem fog meggyógyulni. Soha nem fog tudni úgy futni, mint a többi kölyök, és így csak nehézkesen fog veled játszani. Hallgass rám, jobb ha inkább nem őt választod,- reagált rá a tenyésztő. Erre a kisfiú megfogta a bal nadrágszárát, és felhúzta a combjáig. A tenyésztő döbbenten látta, hogy lábprotézise van. Szóhoz sem jutott.

- Bácsi kérem, hadd vegyem meg azt a sánta kutyát! Én sem tudok úgy futni, mint az iskolatársaim. Szükségem van egy megértő társra, aki együtt tud érezni velem! - fakadt ki magából a kisfiú. Végül a tenyésztő megfogta a sánta kiskutyát és a kisfiú kezébe tette.

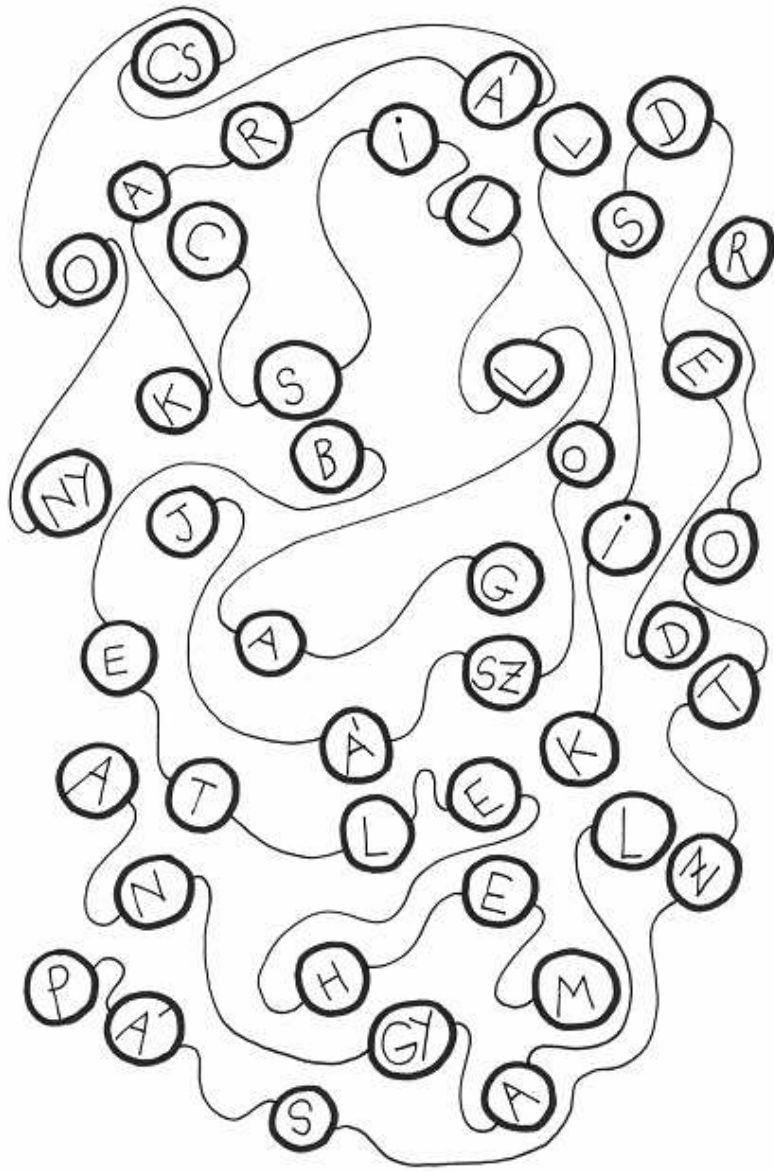
- Mennyit kell önnek fizetnem, bácsi? - kérdezte kíváncsian a kisfiú.

- Neked adom ingyen! Ugyanis a szeretetért nem lehet pénzt kérni, és megvásárolni sem, légy vele boldog!

Szinezd ki:

Gyöngyfűző

Hét gyöngysort láthatsz itt kicsit összegubancolódva. Ez a hét gyöngysor hét karácsonyi szót rejt. Indulj el a fűzér elején és a zsinór mentén mindig megtalálhatod a következő betűt. Így végül megkapod a gyöngyöcskékből összeálló szavakat. Jó fűzőgetést!

JÓNAK LENNI JÓ!

Böjte Csaba atya az alábbi szavakkal köszönte meg az adományokat:

Kedves Támogatónk!

Jónak lenni jó! Mindig is tudtam, de most vasárnap a kedves testvéreim szeretete, jósága alatt roskadozva újból megértettem, hogy nagylelkűségben, jóságban Istent nem lehet felülmúlni, hogy valóban Ő százszoros, ezerszeres, milliószeres mércével méri vissza nekünk azt, amit mi szeretettel, alázattal nagylelkűen egymásért teszünk! Ezzel a csodás tapasztalatból fakadó hittel szeretném megköszönni mindazok jóságát, akik imádsággal, jószándékú tanácsokkal, munkájukkal, adományaikkal, felajánlásaikkal a bajban lévő gyermekek segítségére voltak az elmúlt szép vasárnapon!

Adná az Isten, hogy az év minden napja, ilyen csodálatos Öröm vasárnapja legyen mindannyiunk számára!! Ígérem, hogy a lehető legjobb árfolyamon váltjuk be az Önök adományait ropogós gyermekkacagásra, ízletes, tiszta magyar szóra, társadalmainkat fenntartó tisztességes fiatal felnőttekre!

Karácsonyi és ünnepi szertartásaink

December 24.

08.00 – Királyi imaórák
16.00 – Vecsernye, Szt Bazil Liturgia
21.00 – Nagy esti zsoltosma, liturgia

December 25.

09:00 – Misztériumjáték
10.00 – Szent Liturgia /miroválással/
17.30 – Vecsernye

December 26.

09.00 – Szent Liturgia /Finke/
10.30 – Szent Liturgia
17.30 – Szent Liturgia
18.30 – Vecsernye

December 27.

09.00 – Utrenye
10.00 – Szent Liturgia
17.30 – Szent Liturgia
18.30 – Vecsernye

December 30.

09.00 – Utrenye
10.00 – Szent Liturgia
17.30 – Szent Liturgia
18.30 – Vecsernye

December 31.

17.30 – Szent Liturgia /hálaadás/
18.30 – Vecsernye

Január 1.

09.00 – Utrenye
10.00 – Szent Liturgia
17.30 – Szent Liturgia
18.00 – Vecsernye

Köszönjük egyházközségünk anyagi támogatását!

Számlaszám: 10701238-65647965-51100005

*Kegyelmeiben gazdag Karácsonyt
és áldásos új esztendőt
kívánunk!*

EDELÉNYI IKON

Kiadja az Edelényi Görögkatolikus Egyházközség felelős kiadó: Marincsák László parókus

www.edelenyigorogkatolikus.emeclesia.hu e-mail: gkedeleny@gmail.com

nyomdai előkészítés: Minyóczki Csaba